

не смѣхъ, да нѣма вжтрѣ въ туй питіе нѣкоя отрова. Защото, завчера на пированіето, което направил на велможытъ си, азъ съгледахъ че всички присѣдствающы на угощеніето, изнапрѣдъ тихы и скромны, щомъ пихъ отъ туй питіе, забравихъ дѣ сж и прѣдъ кого сж и зехъ да выкатъ и не имъ си разбираше какво выкатъ, незнаехъ и какво правятъ; даже и ты, дѣдо, като куснахъ веднѣжъ, дваждъ видѣ ми ся като да забрави че си царъ Астіягъ....»

Така бѣше отхранилъ Кыръ и приученъ на въздържаніе отъ малкъ, за туй и като пораста гой станъ разуменъ, юначенъ и въздърженъ. Съ тѣзи качества той утвърди и възвеличи бащинтъ си прѣстолъ, распространи Персійското царство и станъ единъ отъ великытъ и добрытъ царіе, шо сж были нѣкога.

Който не е въздържливъ той не може да стане нито добъръ нито великъ и славенъ.

Часоказитѣ.

По-общитѣ въ старытъ вѣремена часокази были *славнечевитѣ часокази*, за които казватъ че сж ги изнамѣрили Вавилонцитѣ, и простыйтъ *водочасникъ* съставляемъ отъ единъ ссѣдъ пълненъ съ водж и продупченъ съ единъ малкъ дупчицж въ долнѣжтъ му часть. Но въ Александрійскытъ вѣремена, еще и въ Арабскытъ, часоказтъ станалъ многосложно оръдіе, което да показва часоветѣ даже и минутиѣ на часоветѣ.

Другъ часоказъ въ древнитѣ вѣремена имали *пѣскомярътъ*, състоящъ отъ двѣ стѣклены пукълчета, съединены съ единъ твърдъ тѣснж шійкж, отъ които едното съдържава ситенъ пѣськъ, който пада връзъ друго-то малко по малко за изитѣрваніе на вѣрмето. Пѣскомярътъ былъ въ употребленіе у Египтянытъ, Римлянытъ, а еще и по срѣднитѣ вѣкове въ Францж. А на 1582 Галилей, като съгледалъ редовното движеніе на окаченото кандило на върхътъ на Митрополіиѣтъ на Пизж, изнамѣрва висящійтъ часоказъ. А Христіанъ Уйсехъ като осъвършенствува еще повече Галилеевото откритіе чрѣзъ изнамираніето на *спмковидното пружило* (зембелекъ) положи основытъ на поновото часотворство, за това и праведно прие отъ Людовика XIV титулътъ “възстановитель на часотворството,” и добръ оброкъ (пенсія) и жилище въ Лувръ.